

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: NOUR

Όνομα: **NOUR**

Επώνυμο: **MACHLAH**

Ηλικία: **27**

Χώρα προέλευσης: **ΣΥΡΙΑ**

Ζει στην **Πορτογαλία** από το **2014**

ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο Nour Machlah (Σύρος), ένας 27-χρονος μεταπτυχιακός φοιτητής αρχιτεκτονικής, εγκατέλειψε τη Συρία και την ένοπλη σύγκρουση και έφθασε στην Πορτογαλία το 2014, μετά από επίσκεψη στο Λίβανο και την Τουρκία, όπου δεν κατάφερε να πραγματοποιήσει το όνειρό του και να συνεχίσει να σπουδάζει αρχιτεκτονική. Οι άνθρωποι τον αγνοούσαν και άρχισε να δίνει ομιλίες στην Πορτογαλία και την Ευρώπη σχετικά με την ένταξη των μεταναστών και των προσφύγων, τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ειρήνη και τον πόλεμο, τη διαπολιτισμικότητα, το διάλογο για τη θρησκεία, τη ζωή και την ευτυχία. Τον κάλεσαν να μιλήσει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Συνείσφερε με ιδέες για το νέο νόμο για το άσυλο, τη μετανάστευση και τη διαδικασία ένταξης στην Ευρώπη. Είναι μέλος του European Migrant Advisory Board (Εκπροσωπώντας την Πορτογαλία) ως σύμβουλος σε ευρωπαϊκό και τοπικό επίπεδο.

Κατάφερε να φέρει τη μητέρα του και τον αδερφό του στην Πορτογαλία, όπου χτίζει το μέλλον του και θέλει να είναι χαρούμενος.

“ΘΕΛΩ ΝΑ ΕΙΜΑΙ Η ΦΩΝΗ ΑΥΤΩΝ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΕΚΦΡΑΣΤΟΥΝ”

Η ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ

Ο πόλεμος ξεκίνησε και οι πρώτες βόμβες έπεσαν στο Χαλέπι όταν ο Nour, ακόμα με την οικογένειά του,, σπούδαζε αρχιτεκτονική. «Ήμουν στη μέση του πολέμου! Έφυγα γιατί δεν ήθελα να πολεμήσω, δεν ήθελα να πεθάνω και δεν ήθελα να σκοτώσω κανέναν. Όλα ήταν τόσο περίπλοκα».

Έτσι διέκοψε τις σπουδές του και με την υποστήριξη του πατέρα του, που έμενε στην Αγγλία από το 1998, αποφάσισε να αφήσει τη χώρα.

Η ΦΥΓΗ

Ο άφησε το Χαλέπι το 2012. Πήγε στο Λίβανο, στη Βυρηττό σε ένα μέρος όπου μπορούσε να βγάλει βίζα για την Αγγλία. Πήγε μόνος, ενώ η υπόλοιπη οικογένεια έμεινε στο Χαλέπι.

Οι πρώτες μέρες ήταν πολύ δύσκολες για τον Nour. Δεν είχε δουλειά και ένιωθε εχθρικότητα από τους Λιβανέζους. «Υπήρχε ένα μέρος των Λιβανέζων που δεν μας συμπαθούσαν». Ένα μήνα αργότερα πήγε να τον βρει ο μικρότερός του αδερφός.

Στην αρχή δεν δούλευε. Ο πατέρας του του είχε πει ότι «είναι ένα προσωρινό μέρος». Προσπάθησε να βγάλει βίζα δύο φορές για να πάει στην Αγγλία και απορρίφθηκε και τις δύο. «Παρόλο που ο πατέρας μου ζούσε στην Αγγλία από το 1998, ήμουν απλώς Σύρος για αυτούς». Έζησε για 7 μήνες στο Λίβανο, και απογοητευμένος πήγε στην Άγκυρα, στην Τουρκία.

Έφυγα γιατί δεν ήθελα να πολεμήσω, δεν ήθελα να πεθάνω και δεν ήθελα να σκοτώσω κανέναν

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: NOUR

Στην Άγκυρα, άρχισε να ψάχνει για λύση. Συνειδητοποίησε ότι οι άνθρωποι δεν τον εμπιστεύονταν, αλλά ήταν τυχερός γιατί βρήκε μια δουλειά την τρίτη μέρα στην Άγκυρα. Αλλά ο μισθός ήταν πολύ χαμηλός και δεν μπορούσε να σπουδάσει.

Κατάλαβε ότι έπρεπε να αφήσει την Άγκυρα. Το διάστημα αυτό γνώρισε τον πρέσβη από τη Βραζιλία, που ήθελε να τον βοηθήσει. «Θα σου δώσω βίζα για τη Βραζιλία, για σένα και για τον αδερφό σου».

Πριν πάρει τη βίζα, βρήκε μία πλατφόρμα το διαδίκτυο που βοηθούσε Σύρους μαθητές να συνεχίσουν τις σπουδές του στην Πορτογαλία. Υπέβαλλε αίτηση για υποτροφία, όπως και ο αδερφός του.

Σταμάτησε να ελπίζει όταν συνειδητοποίησε πόσος πολύς κόσμος είχε υποβάλει αίτηση. Δέχτηκε τη βίζα για την Βραζιλία, αλλά μια μέρα πριν βγάλει το εισιτήριο, έλαβε ένα mail από την Λισαβόνα που τον ενημέρωνε ότι έγιναν δεκτοί για σπουδές στη Λισαβόνα, μέσω της πλατφόρμας, που δημιουργήθηκε από τον πρώην Πρόεδρο της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, τον Jorge Sampaio¹. Στις 28 Φεβρουαρίου του 2014 έφτασαν στην Πορτογαλία.

ΝΕΑ ΥΠΑΡΧΟΝΤΑ ΚΑΙ ΕΝΤΑΞΗ

Πρακτικά ξεκίνησε τις σπουδές του στην αρχιτεκτονική από την αρχή. Ένωθε καλοδεχούμενος στο πανεπιστήμιο, αν και τις πρώτες μέρες ένωθε τις πολιτισμικές διαφορές. «Τα πορτογαλικά δεν είναι δύσκολα, είναι ρομαντική γλώσσα, αλλά το πρόβλημα είναι πάντα με τη γραμματική, και λόγω του επιβαρυσμένου προγράμματος με τα μαθήματα αρχιτεκτονικής δεν μπορούσα να βρω πολύ χρόνο για μαθήματα πορτογαλικών (ακόμα και αν σπούδαζα στα πορτογαλικά) αλλά για μένα η γλώσσα εδώ μπορεί να δείξει πολλά για την κουλτούρα από δύο απόψεις, την αραβική πινελιά στην πορτογαλική γλώσσα και επίσης τον πορτογαλικό τρόπο ομιλίας, για μένα η γλώσσα είναι πολύ

σημαντικό μέρος του πολιτισμού. Πολλά πράγματα μοιάζουν με τη δική μου κουλτούρα, πολλά είναι διαφορετικά».

Συνειδητοποίησε ότι οι άνθρωποι δεν ξέρουν πολλά για τη Συρία και Σύρους. Άκουσε ένα αστείο για αυτόν και τους τους Σύρους «Έχεις καμιά βόμβα μαζί σου; Είναι αστείο, αλλά σε πληγώνει. Γιατί πρέπει να τα ακούω αυτά; Απλώς επειδή γεννήθηκα σε ένα άλλο μέρος του κόσμου; Αλλά από την άλλη πλευρά, είχα βρει το μέρος όπου μπορούσα να πάρω απαντήσεις! Είναι δύσκολο να σε κρίνουν οι άνθρωποι, ειδικά με το λάθος τρόπο. Αλλά πρέπει να δώσω μια απάντηση, ώστε οι άνθρωποι να αλλάξουν τον τρόπο που σκέφτονται για μένα: Ξεκίνησα να μιλάω περισσότερο με τη μικρή κοινωνία στην οποία ζούσα, που ήξεραν περισσότερα για μένα και για τη χώρα μου».

Μετά από αυτές τις συζητήσεις, ο Nour άρχισε να δέχεται προσκλήσεις για να μιλήσει σε συνέδρια και πανεπιστήμια. «Με έχουν καλέσει να μιλήσω για τον πόλεμο, την ειρήνη, την τρομοκρατία, το ότι είμαι μουσουλμάνος και άλλα θέματα. Ήταν πολύ αστείο κάποιες φορές. Ποτέ δεν ήθελα να μιλάω για τα ανθρώπινα δικαιώματα, ήθελα να μιλάω για το κίνητρο».

Μια μέρα έλαβε ένα e-mail από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο οποίο τον καλούσαν να μιλήσει.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΠΡΟΣΩΠΟ

Έκανε ισχυρή ομιλία στο **Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο**, δίνοντάς του περισσότερη προβολή για το έργο που είχε κάνει στην Πορτογαλία.

Ο Nour γνώρισε προσωπικά τον Dr. Pedro Calado, High Commissioner for Migration/ACM, με τον οποίο συνεργάζεται για τη στήριξη των προσφύγων στην Πορτογαλία. Εργάζεται επίσης με άλλα Ευρωπαϊκά ιδρύματα. Μετά τη δεύτερή του ομιλία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, οι προσκλήσεις για να δώσει ομιλίες αυξήθηκαν. Είναι επίσης ομιλητής στην TEDx, και έδωσε μια ομιλία στο

¹ <http://jorgesampaio.pt/jorgesampaio/pt/global-platform-4-syrian-students/>

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: NOUR

TEDx του Πόρτο, σχετικά με τα στερεότυπα. Έχει γίνει ένα γνωστό πρόσωπο στα Ευρωπαϊκά και τα πορτογαλικά μέσα που δουλεύει με πρόσφυγες.

ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Πρόσφατα ο Nour μπόρεσε να φέρει τη μητέρα του και τον αδερφό του να ζήσουν μαζί του στην Πορτογαλία. Η υπόλοιπη οικογένεια ζει ασφαλής σε άλλες χώρες.

Οι ανησυχίες του τώρα επικεντρώνονται στο να βοηθάει άλλους *«θέλω να είμαι η φωνή αυτών που δεν μπορούν να μιλήσουν»*

Νιώθει πλέον Πορτογάλος. Και για να συμπληρωθεί αυτό το αίσθημα, ελπίζει ότι σύντομα το αίτημα του θα γίνει δεκτό και θα πάρει την Πορτογαλική υπηκοότητα.

Ο Nour σκοπεύει τώρα, σε συνεργασία με τον Dr. Pedro Calado (ACM), να εμβαθύνουν τη δουλειά τους στην Πορτογαλία και να τελειώσει σύντομα τις σπουδές του και να δουλέψει σαν αρχιτέκτονας.

«Συνειδητοποίησα ότι θέλω να δώσω περισσότερα στην Πορτογαλία»

Με κάλεσαν να μιλήσω για τον πόλεμο, την ειρήνη, την τρομοκρατία, για το ότι είμαι μουσουλμάνος και για άλλα θέματα